

Isosten kokoontumisajat

Kestilän Selkälässä oli heinäkuun helteisenä viikonloppuna ennätys kuumaa. Saunat lämpenivät, keittiössä uunit kuumenivat ja nuotiossa koivuhalat muuttuivat hehkuvaksi hiillockseksi. Tontilla käyskenteli iloisesti halailevaa ja porisevaa porukkaa. Sisältä kuului laulelua ja soitantaa. Oli seurakunnan isosten kokoontumisajat. Paikalle saapui isosia menneiltä vuosilta, tämän kesäisten isosten lisäksi. Ja tultiin tutuksi. Jaettiin kokemuksia ja välillä taas laulettiin riparilauluja. Aivan huippu vuorokausi siis.

Vuorokauden ohjelma oli tarkoituksellisen väljä. Nuorille annettiin aikaa muistella rauhassa menneitä ja jakaa kuulumisia. Yhteisenä tehtävänä menimme isostoiminnan ytimeen: ristin juurelle. Nuoret valmistivat kyllästetystä lankusta ristin, johon jokainen paikalla ollut naulasi puulastun. Lastuun kirjoitettiin kolvilla nimi tai nimikirjaimet. Risti seisoo nyt puiden keskellä, Selkälän pihassa, kertomassa isosista, jotka ovat toimineet Kristuksen käsinä ja jalkoina vuosien saatossa.

Luuk.6:31 ” Niin kuin te tahdotte ihmisten tekevän teille, niin tehkää te heille”. Siinä on isostoiminnan ydin. Nuoret haluavat tehdä nuorempien leiristä ainutlaatuisen. He pyrkivät koko ajan ottamaan huomioon jokaisen leiriläisen ja antamaan hänelle hyviä kokemuksia. Isokset pomppivat siis saappaista saappaisiin ymmärtääkseen, miten kukin haluaa tulla kohdatuksi. Heidän tehtävänsä leirillä on korvaamatonta ja olen varma, että isokset saavat toimillaan Jeesuksenkin hymyilemään.

Iltahartauden lopuksi, jokainen vei vielä omaa mieltään painavat asiat kiven muodossa ristin juurelle. Hämärtyvässä ja yllättäen viilenevässä illassa risti puhutteli. Olenko minä muistanut ojentaa käteni sitä tarvitsevalle? Olenko minä toiminut Jeesuksen opetusten mukaan lähimmäisenä? Mitä voisin tehdä toisin? Hyviä kysymyksiä siis, meille jokaiselle. Kenenkään ei tulisi jäädä yksin!

Lintuset jatkoivat visertämistä, hiillos hiipui ja porina hiljeni. Sydämessä asui rauha ja kiitollisuus. Rauha siitä, että minua ei tuomita laiminlyönneistä, vaan Jeesus rohkaisemaan toiminaan jatkossa toisin. Eilисelle emme mitään voi, huomisesta emme tiedä, tänään auttaa Herra. Kiitollisuus siitä, että sain viettää tuon vuorokauden noiden upeiden nuorien kanssa.

Rukoilen, että Jeesus siunaisi ja varjelisi isosia. Rukoilen, että he löytävät jatkossakin paikkansa seurakunnassa. Rukoilen, että tänään en ohittaisi apuani tarvitsevaa. Amen.

Sirkku Palola
nuorisotyönohjaaja
Siikalatvan seurakunta